

ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΚΛΟΣ: ΜΟΡΦΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

**ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ
ΕΛΛΗ ΠΑΣΠΑΛΑ
ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ**

*Μουσικές
του
Κόσμου*

© ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΙΜΑ ΤΗ
ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ

Από την παιδική της ηλικία το τραγούδι υπήρξε γι' αυτήν αγαπημένη ασχολία και εσωτερική ανάγκη. Η έφεσή της σ' αυτό την οδήγησε λίγο αργότερα -κατά την εφηβεία της- να γίνει μέλος της κορβιδίας του *«Σύλλογου Φίλων της Ελληνικής Μουσικής»*. Χάρη στην πλούσια, κοντράτο φωνή της έγινε γρήγορα σολίστ. Στο βιβλίο της για το Μίκη Θεοδωράκη η μουσική και συγγραφέας Γκαϊήλ Χολστ έγραψε για τη φωνή της Μαρίας: *«Η Φραντσέσκα είναι το κάτι άλλο. Δεν είναι απλά μια μεγάλη φωνή. Είναι έξω από ρομαντικούς αισθησιασμούς, ενώ συγκρώνει ενώ απολύτα συναισθηματική. Μπορεί να συγκινηθεί χωρίς να προκαλεί. Ζεστή, βαθιά και θλιβκή»*. Σ' αυτό τον Σύλλογο την άκουσε ο Μίκης Θεοδωράκης, στα 16 της, να τραγουδά ένα δικό του τραγούδι, τον *«Καρμά»*. Ήταν τόσο βαθιά η εντύπωση που του προκάλεσε η νεαρή τραγουδίστρια, ώστε της είπε: *«Εσύ θα γίνει η ήρωή μου»*.

Μια παρόμοια εικόνα δίνει μερικά χρόνια αργότερα στο βιβλίο του *«Η Μέλισσα και ο Αρχιτέκτονας»* ο Φρανσουά Μπεράν. Ο Γάλλος Πρόεδρος καταγράφοντας τις εντυπώσεις του από συναυλία του Θεοδωράκη, αναφέρει: *«Η Μαρία, Ισραηλίτη με το ανατολικό φόνεμά της, περιφρονώντας τις σκηνικές πόζες, όρθια, με τα μπράτσα κολημένα πάνω στο κορμί, με το δεξί μονάχα χέρι ν' ακολουθεί το ρυθμό, κυριάρχουσε με την κοντράτο φωνή της πάνω από την ορχήστρα. Έτσι φαντάζομαι την Ήρα, δυνατή, αγνή και άρτυτη»*.

Στο πλευρό του Μίκη Θεοδωράκη, η Μαρία Φαραντούρη έκανε γνωστούς στο ελληνικό κοινό τους μεγάλους Έλληνες ποιητές Σαφέρη, Ελύτη, κ.ά. Αυτό το μουσικό - πολιτιστικό κίνημα αναπτύχθηκε μέχρι το στρατιωτικό πραξικόπημα του '67. Με την εγκαθίδρυση της δικτατορίας η μουσική του Θεοδωράκη απαγορεύθηκε, ο ίδιος συνελήφθη και η Μαρία έφυγε για το Παρίσι. Μόνη με την ορχήστρα της έγινε σύμβολο αντίστασης και ελπίδας κινώντας κλιμάκους συναυλιές στην Ευρώπη και την Αμερική και κράτησε ζωντανή τη μουσική του Μίκη με ηχογραφήσεις, που ακούγονταν από το BBC και τη Deutsche Welle. Ο διεθνής τύπος την ονόμασε «Τζόαν Μπαϊζ της Μεσογείου» και της αφιέρωσε διδουραμβικές κριτικές. Με την πτώση της κυβέρνησης ο Μίκης και η Μαρία επάστραψαν στην Ελλάδα, όπου έδωσαν μεγάλες στιγμές στο Ελληνικό κοινό, μετά από επτά χρόνια καταπίεσης. Πενήντα κλιμάκους ήταν μόνο όσοι παρακολούθησαν το *«Canto General»* στο Στάδιο Καραϊσκάκη. Ένα έργο που η Μαρία αφρόγασε με την ερμηνεία της, όπως και τα εξίσου κορυφαία έργα του συνθέτη *«Κατάσταση Πολιορκίας»*, *«Μαυνοκάουζεν»*, *«Romancero Gitano»*, *«Μυθιστόρημα»*, *«Ένας Ομηρος»* γραμμένα γι' αυτήν.

Πάντα πιστή στο δρόμο που είχε χαράξει έως τότε, η Μαρία άρχισε να ανοίγει το ρεπερτόριό της μετά το 1976. Ο δίσκος της *«Τραγούδια Διαμαρτυρίας»* γίνεται χρυσός. Μελέτα τραγουδία του Μπερτολντ Μπρεχτ και δίνει παραστάσεις στη Γερμανία και την Ελλάδα με τον κορυφαίο ηθοποιό του «Berliner Ensemble» Έκερχαρτ Σαλ. Την ίδια εποχή ο άλλος μεγάλος Έλληνας συνθέτης, ο Μάνος Χατζιδάκις, της εμπιστεύεται νέα έργα που κι εκείνη δίνει απορρήμιλλες ερμηνείες σηματοδοτώντας με τη

φωνή της την *«Εποχή της Μελασάνθρας»* και τα *«Παράλογα»*. Με συνειδητές επιλογές η Μαρία Φαραντούρη πέτυχε από νωρίς να έχει καλλιτεχνική αυτονομία, ως μια αυτόφωτη καλλιτεχνική οντότητα.

Το 1982, σ' ένα άνοιγμα φίλιας και ειρηνικής μεταξύ των δύο λαών, συνεργάστηκε με τον Τούρκο διανοούμενο και συνθέτη Ζυλφί Λιβανελί. Η γνωριμία της με τον Κουβανό συνθέτη Λέο Μπρούσερ κατέληξε σε δισκογραφική συνεργασία, επώνυμ σε διεθνές ρεπερτόριο και τραγούδια του Βαγγέλη Παπαθανασίου, γραμμένα ειδικά για τη φωνή της, ενώ λίγο αργότερα έδνε συναυλιές με τον Λούιζιτο Ντάλλιο στο Κάπρι. Κι ενώ η συνεργασία της με τον Μίκη Θεοδωράκη συνεχίζεται, η Μαρία Φαραντούρη επιδιώκει την επισήμη με τη νεότερη γενιά των Ελλήνων συνθετών. Ερμηνεύει το έργο του Περικλή Κούκου, σε ποίηση Χριστόφορου Χριστόφ, *«Ημερολόγιο για Περσιστικούς στο Τέλη του Αιώνα»*, στο Μέγαρο Μουσικής. Από το 1975 άλλωστε είχε ερμηνεύσει τα πρώτα τραγούδια της νεαρής τότε καταξιωμένης σήμερα συνθέτριας κινηματογραφικής μουσικής Ελένης Καραϊνδρού. Την τελευταία πενταετία, τις Περιόσεις της στο εξωτερικό πλαισιώνει το βερολινέζικο γκρουπ «Berliner Instrumentalisten», με τους οποίους δίνει μια άλλη διάσταση και προέκταση σε τραγούδια της παραδοσιακής, ρεμπέτικης και της βυζαντινής μας μουσικής, καθώς και στο παλαιότερο και σύγχρονο έντεκνο, ελληνικό και παγκόσμιο ρεπερτόριο.

Ο ξένος Τύπος υποδέχεται την επιστροφή της με μνημικές κριτικές και σχόλια, όπως: *«Η ερμηνεύτρια παραμένει πιστή στο υψηλό καλλιτεχνικό και ηθικό της επίπεδο. Η ερμηνεία της είναι πάντα σεμνή, αληθινή και επιβλητική. Δεν άλλαξε καθόλου η παράξενη ογκώδης, ζεστή και ανάγλυφη φωνή, που ακόμα και στο πάθος της παραμένει ψύχραμη, σταθερή και συγκρώνως δυνατή και απαλή»* (Berliner Zeitung, 19-11-97). Το εγκυρότερο γερμανικό μουσικό περιοδικό «Stereoplay» ανακηρύσσει το cd της «ΑΣΜΑΤΑ», δίσκο το μίμη, τον Μάιο του '98, λίγες μόλις ημέρες μετά την κυκλοφορία του στην Ευρώπη. Εξίσου σημαντική είναι και η υποδοχή που της επιφυλάσσει το κοινό της γειτονίας τις αιθουσες και επαναφέροντάς την πολλές φορές στη σκηνή στο τέλος των συναυλιών. Κατά την τρίτη 90-93, η Μαρία Φαραντούρη αποδεχόμενη το κάλεσμα του ιστορικού ηγέτη του ΠΑΣΟΚ Ανδρέα Παπανδρέου διετέλεσε βουλευτής Επικρατείας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΡΙΑΣ ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ

- 1966: «Η Μπαλλάντα του Μουσικάουζεν» Μίκη Θεοδωράκη - Ιάκωβος Καμπανέλλης.
- 1967: «Ένας Όμηρος» Μίκη Θεοδωράκη - Brendan Behan
- 1969: «Πνευματικό Εμβατήριο» Μίκη Θεοδωράκη-Άγγελου Σικελιανού
- 1970: «Κατάσταση Πολιορκίας» Μίκη Θεοδωράκη- Ρένος Χατζηδάκη
- 1971: «Ο Θεοδωράκης διευθύνει Θεοδωράκη Νο 2» Μίκη Θεοδωράκη - Γ. Σεφέρη / F. G. Lorca
- 1971: «John Williams - Maria Farantouri» Μίκη Θεοδωράκη - F. G. Lorca
- 1974: «Θεοδωράκης-Φαραντούρη» Μίκη Θεοδωράκη - Διαφόρων ποιητών-στικουργών
- 1974: «Greek Popular Music» Μίκη Θεοδωράκη - Διαφόρων ποιητών - στικουργών
- 1974: «Αρκαδία 6 & 8» Μίκη Θεοδωράκη - Μανώλη Αναγνωστάκη
- 1974: «Η Ελλάδα του Μίκη Θεοδωράκη» Μίκη Θεοδωράκη - Οδ. Ελύτη/Γ. Σεφέρη/ Τ. Λειβαδίτη κ. ά.
- 1974: «Η μεγάλη Αγρύπνια» Έλενης Καραϊνδρού - Κ. Χ. Μύρης
- 1975: «Canto General» Μίκη Θεοδωράκη - Pablo Neruda (LIVE)
- 1975: «Τα Νέγρικα» Μάνου Λαίτση - Γιάννη Νεγρεπόντη
- 1976: «Τα Παράλογα» Μάνου Χατζηδάκη - Νίκου Γκάτσου
- 1977: «Τραγούδια Διαμαρτυρίας «Victor Jara - Violetta Parra - Franco Corllano κ. ά.
- 1979: «Η Μαρία Φαραντούρη τραγουδά Μπέρτολντ Μπεκτ» Kurt Well - Hans Eisler/ Bertold Brecht
- 1979: «Οι Γεγονίσεις του Κόσμου» Μίκη Θεοδωράκη - Γιάννη Ρίτσου
- 1979: «Lieder aus Griechenland» Μίκη Θεοδωράκη κ.ά.
- 1979: «Maria Farantouri Live» Μίκη Θεοδωράκη κ. ά.
- 1980: «Η Αγάπη είναι ο Φόβος» Μιχάλη Γρηγορίου - Μανώλη Αναγνωστάκη
- 1980: «Η Εποχή της Μελοσάνθης» Μάνου Χατζηδάκη
- 1981: «Canto General» Μίκη Θεοδωράκη - Pablo Neruda (Live)
- 1981: «Ο Εμβάτης» Μίκη Θεοδωράκη - Κώστα Τριπολιτή
- 1982: «Η Μαρία Φαραντούρη τραγουδά Ζουλίφ Λιβανελί» Ζουλίφ Λιβανελί - Λευτέρη Παπαδόπουλου
- 1985: «Η Μαρία Φαραντούρη στο Ολυμπά» Μίκη Θεοδωράκη - Μάνου Χατζηδάκη
- 1986: «Σκοτεινή Μητέρα» Μάνου Χατζηδάκη - Νίκου Γκάτσου

- 1990: «Greatest Hits» Μίκη Θεοδωράκη - Μάνου Χατζηδάκη κ. ά.
- 1990: «17 τραγούδια» L. Dalla - Ν. Ριονάνη - Β. Παπαθανασίου κ. ά.
- 1994: «Η Βεστροκίη στην Οδό Μηδέν» Μίκη Θεοδωράκη - Διονύση Καρατζά
- 1995: «Η Μαρία Φαραντούρη τραγουδά Lucio Dalla» L. Dalla - Γ. Σπυρόπουλου - Δ. Σαββόπουλου
- 1996: «Ροετικά» Μίκη Θεοδωράκη - Διονύση Καρατζά
- 1997: «Αρκαδίες 1,7 & 8» Μ. Θεοδωράκη - Τ. Σινόπουλου - Μ. Αναγνωστάκη
- 1998: «Άσματα» Μίκη Θεοδωράκη - Κ. Καραυτάκη - Μ. Αναγνωστάκη κ.ά.
- 1998: «Σερενάτες» Μίκη Θεοδωράκη - Λ. Παπαδόπουλου

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ

- 1966: «Χρυσόπρασινο Φύλλο» Μίκη Θεοδωράκη (soundtrack)
- 1969: «Σ» Μίκη Θεοδωράκη
- 1973: «Τα 18 Λιανοτράγουδα της Πικρής Πατρίδας» Μίκη Θεοδωράκη - Γιάννη Ρίτσου
- 1974: «Θαλασσιάνα Φεγγάρι» Μίκη Θεοδωράκη - Νίκου Γκάτσου
- 1974: «Τα Τραγούδια του Αγώνα» Μίκη Θεοδωράκη - Α. Κάλβου - Μ. Ελευθερίου, κ. ά.
- 1975: «Ο Ήλιος και ο Χρόνος» Μίκη Θεοδωράκη
- 1986: «Μίκης Θεοδωράκης: Τα τραγούδια Μου Α' «Μίκη Θεοδωράκη - Διαφόρων ποιητών - στικουργών
- 1986: «Μίκης Θεοδωράκης: Τα Τραγούδια Μου Β' «Μίκη Θεοδωράκη - Διαφόρων ποιητών - στικουργών
- 1986: «Ρωμαϊκή Αγορά» Μάνου Χατζηδάκη - Νίκου Γκάτσου κ.ά.
- 1987: «Ο Γιάννης Μαρκόπουλος στον Ελληνικό κινηματογράφο» Γιάννη Μαρκόπουλου - Διαφόρων στικουργών
- 1988: «Οδείο Ηρώδου του Αττικού» Ελ. Καραϊνδρού - Χρ. Χριστοφή κ.ά.
- 1989: «Κάπου Ανατολικοδυτικά» Νότη Μαυρουδή - Μέντη Μπισταντιζόγλου κ.ά.
- 1991: «Κινηματογράφος και Τραγούδι» Έλληνες συνθέτες - στικουργοί
- 1992: «Χρυσή Διακοπή της 1965» Γιάννη Αργύρη κ.ά.
- 1995: «Birthday Concert» Μίκη Θεοδωράκη - Διαφόρων ποιητών - στικουργών.

ΕΛΛΗ ΠΑΣΠΑΛΑ

Γενήθηκε στην Αθήνα. Μελέτησε τραγούδι με τη Γωύ Γαυριλοπούλου και αργότερα με το Σπύρο Σακκά στο Εργαστήριο Φωνητικής Τέχνης. Αποφοίτησε από το τμήμα του μουσικού θεάτρου του Guildhall School of Music and Drama του Λονδίνου με υποτροφία της «Μουσικήτης». Η επαγγελματική της σταδιοδρομία ξεκίνησε το 1979 με την αποστομή του Γ Προγράμματος της ΕΡΤ «Εδώ Αλιπυπολη» και με τη συμμετοχή της στη χορωδία της ΕΡΤ. Από τότε, έχει συνεργαστεί με αρκετούς Έλληνες συνθέτες (Λ. Πλάτωνος, Μ. Γρηγορίου, Δ. Μαραγκόπουλο, Ν. Κυπουργό, Β. Κατσούλα, Ν. Μαργαλιάνη). Από το 1983 είναι μέλος του Εργαστηρίου Παλιάς Μουσικής ερμηνεύοντας έργα αναγεννησιακά και μπαρόκ. Το τελευταίο χρόνο ασχολείται με τον ελεύθερο αποσχεδιασμό και συμμετέχει σε εργαστήριο ηλεκτρονικής αυτοσχεδιαζόμενης μουσικής. Έχει συνθέσει τραγούδια, μουσική για παντομίμα, video ιπ, ποικίμο-ντέρ, θέατρο, σε συνεργασία με τους Α. Κράλλη, Μ. Σαντοριανό, Ν. Κοντού-ρη, Σ. Στάνγκο, καθώς και με το Εθνικό Θέατρο. Μαζί με τη Νατάσσα Ζούκα παρουσίασαν δύο χοροθεατρικές παραστάσεις (Music for a while και Το Παραμύθιο της κόσμους). Στην πορεία της καριέρας της έχει ηχογραφήσει πάνω από 20 δίσκους, αρχίζοντας το 1996 με το γνωστό Φεστιβάλ «WOOMAD» του Peter Gabriel ως πρώτη Ελληνική συμμετοχή, ξεκινώντας συναυλίες στο εξωτερικό σε πολυάριθμους συναυλιακούς χώρους και Φεστιβάλ με το γκρουπ «Primaera en Salonico» από τη Θεσσαλονίκη, παρουσιάζοντας πρώτα τα «Σεφραδικά Τραγούδια» (ΛΥΡΑ, 1994) και αργότερα τα «Τραγούδια της Μασαχέιου» (ΛΥΡΑ, 1998). Παραστάσεις έχουν δοθεί στη Γερμανία (Αμβούργο, Νυρεμβέργη, Βούπερταλ, Στουτγάρδη, Μόναχο, Κολωνία, Βερολίνο, κ.ά.), στην Αγγλία (WOOMAD 96, Conway Hall / Λονδίνο, Barbican / Λονδίνο, κ.ά.), στην Ολλανδία (Ουτρέχτη, Άμστερνταμ, κ.ά.), Βέλγιο (Βρυξέλλες, Dranouter, Γάνη, κ.ά.), Ισραήλ (Τελ Αβίβ), Τσεχία (Πράγα), Πορτογαλία (Expo 98, Λισαβόνα) και Συμβούλιο της Ευρώπης) και Γαλλία, προκλώντας εξαιρετικά καλές κριτικές από τον τύπο. Τα ίδια προγράμματα έχουν παρουσιαστεί σε πολλά μέρη της Ελλάδας με μεγάλη επιτυχία.

ΕΛΛΗ ΠΑΣΠΑΛΑ

Η Έλλη Πασπαλά γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη από Έλληνες γονείς. Φοίτησε στο Manhattan School of Music, από το οποίο και πήρε το δίπλωμα Bachelor of Arts, ενώ παρακολούθησε μαθήματα τραγουδιού με τη σοπράνο Judith Ruscin και υποκριτικής με τον ηθοποιό William Hickey. Στη συνέχεια πήρε μέρος σε συναυλίες στις Η.Π.Α. και τον Καναδά, καθώς και σε παραστάσεις όπερας, με τελευταία στάση την παράσταση «Medea» του Gavin Bryars στη Νέα Υόρκη, σε σκηνοθεσία Bob Wilson. Στην Αθήνα ήρθε το 1982 και αμέσως καθιερώθηκε ως βωσική συνεργάτις του Μάνου Χατζιδάκι μέχρι το 1988. Μετά από αυτήν την τόσο σπουδαία εμπειρία η Έλλη Πασπαλά εξέλιξε την καλλιτεχνική της ταυτότητα αρχίζοντας την προσωπική της δισκογραφική πορεία με το δίσκο «Στη λάμψη του φεγγαριού» (1988). Ένας δίσκος με τραγούδια σπουδαίων ξένων δημιουργών, απ' όπου και διακρίθηκε το «Youkali» το οποίο συμμετείχε στη συλλογή «Euroarea Female Favorites» (1990) που κυκλοφόρησε αποκλειστικά στην Ιαπωνία. Το νησί του «Youkali» την οδήγησε από το «Nήσι των Λωτοφάγων» (1990) του Στάμου Σέρμη και το Βασίλη Νικολαΐδη. Ένα χρόνο μετά ο δίσκος αυτός ηχογραφήθηκε στο Λονδίνο με αγγλικούς στίχους του Laurence. Roman με τον τίτλο «Living a Lie». Προτιμάει την άμεση επαφή με το κοινό της, η καλλιτεχνική της πορεία σφραγίζεται από πολυάριθμες εμφανίσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, περιορίζοντας έτσι την παρουσία της στη δισκογραφία σε συμμετοχές δίσκων αξιόλογων ελληνικών δημιουργών. Το 1989 υπήρξε προπομπή του Randy Newman στις συναυλίες του στο Παλάτι. Η πρόκληση-πρόκληση ήρθε από το Μεγάρο Μουσικής του Ιανουαρίου του 1993, όπου η Έλλη Πασπαλά πήρε μέρος στον κύκλο «Το Ελληνικό Τραγούδι στο Μεγάρο Μουσικής» στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του «Μουσικού Αναλογίου». Αυτή η σημαντική στιγμή της πορείας της, διαούθηκε δισκογραφικά με τη ζωντανή ηχογράφηση της συναυλίας, με τίτλο «Η Έλλη Πασπαλά στο Μεγάρο Μουσικής». Το 1994 είχε την πρώτη της συνάντηση με το συνθέτη Σταμάτη Κροουνάκη με ομορφιά τη «Μουσική για Εικόνα - Γόβα Σπλιτ», σε στίχους δικούς της και σε ένα τραγούδι, σε στίχους της Αμαλίας Μέλη. Την ίδια χρονιά έδωσε συναυλίες στην Ολλανδία για το Φεστιβάλ Σύγχρονο Ελληνικό Τραγούδι, ενώ τον Οκτώβριο του 1995 στα πλαίσια του εορτασμού των Ολυμπιακών Αγίων συμμετείχε σε μια σειρά καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στην Ατλάντα. Έκοντας συνεργαστεί με σπουδαίους δημιουργούς όπως τον Μάνο Χατζιδάκι, τον Μίκη Θεοδωράκη, τον Διονύση Σαββόπουλο, τον Νίκο Ξυδάκη, τον Στάμο Σέρμη, τη Λένο Πλάτωνος, τον Σταμάτη Κροουνάκη, κ.ά., αποσφραΐζει σε κάθε κύκλο εμφανίσεών της να δώσει έμφαση σε ένα συγκεκριμένο ερμηνευτικό της πρόσωπο. Έτσι, στη συναυλία του Μεγάρου καλύψε μια μεγάλη γκάμα ελληνικών και ξένων τραγουδιών, στις εμφανίσεις της με τον David Lynch οδηγείται στο να δοκιμάσει καινούριους μουσικούς δρόμους, ενώ στη συνεργασία της με τη Δήμητρα Γαλάνη, το χειμώνα του 1995-1996, εμφανίζεται στο ιστορικό «ΧΑΡΑΜΑ». Εκεί της δίνεται η ομορφιά να βουτήξει στα βαθιά νερά του λαϊκού τραγουδιού και να δείξει το λαϊκό της πρόσωπο στο κοινό. Συνεχίζοντας τις μουσικές και ερμηνευτικές της αναζητήσεις, συνεργάζεται με τον Παναγιώτη Καλοντζόπουλο. Από αυτή τη συνεργασία προκύπτει ο δίσκος με τον τίτλο «Για τη συνθήκη του έρωτα», που κυκλοφορεί από την Warner Music, σε στίχους Μιχάλη Γκανά, Άρη Βαράβαρη, Ελένης Ζιώγα, Θωδωρή Γκόνη, Λυδίας Βενιέρη, καθώς και του ίδιου του συνθέτη της.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

«ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ»
Παναγιώτη Καλοντζόπουλου και
διαφόρων στακουργών (1997)
«ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΕΙΚΟΝΑ - ΓΟΒΑ
ΣΤΙΛΕΤΟ» Σταμάτη Κροουνάκη (1994)
«Η ΕΛΛΗ ΠΑΣΠΑΛΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ» Ελλήνων και ξένων Δη-
μιουργών (1993)
«LIVING A LIE» Στάμου Σέρμη,
Laurence Roman (1993)
«ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΛΩΤΟΦΑΓΩΝ»
Στάμου Σέρμη, Βασίλη Νικολαΐδη (1990)
«ΣΤΗ ΛΑΜΨΗ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ»
Ξένων Δημιουργών (1988)

